

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 10/2013
16.10.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Анђелке Станковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Борислава Плавшића и Зорана Петковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.бр. 510/13 од 14.06.2013. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1-20/12 од 17.12.2012. године, у седници већа одржаној дана 16.10.2013. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 510/13 од 14.06.2013.године, као основан и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1-20/12 од 17.12.2012. године, изреком под тачком 2. у односу на окривљеног Зорана Петковића, учињена повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку у вези са чланом 87. став 1. Кривичног законика, у корист окривљеног.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1. 11/2011 од 19.03.2012. године, окривљени Борислав Плавшић и Зоран Петковић, изреком под I, оглашени су кривим као саизвршиоци за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика (КЗ) и осуђени на казне затвора, окр. Борислав Плавшић у трајању од 11 година, а окр. Зоран Петковић у трајању од 9 година, у које им се урачунава време проведено у притвору од 21.10.2010. године па надаље; изреком под II, окривљенима је изречена мера безбедности одузимања предмета, па је под тачком 1. од окр. Борислава Плавшића одузет новац у износу од 4.300,00 евра, а под тачком 2. од окр. Зорана Петковића одузет камион марке „...“ рег.ознаке ..., тип .., број шасије ..., са саобраћајном дозволом серијски број ... издатом од стране Републике Словеније и прикључно возило регистарских ознака ..., тип ..., број шасије ..., са саобраћајном дозволом серијски број ... издатом од стране Републике Словеније и новац у износу од 900,00 евра; изреком под III,

окривљени су ослобођени од оптужбе за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела, и то окр. Борислав Плавшић, из члана 346. став 2. КЗ, а окр. Зоран Петковић, из члана 346. став 4. у вези са ставом 2. КЗ, јер није доказано да су извршили ово кривично дело за које су оптужени; изреком под IV, окривљени су обавезани да суду накнаде трошкове кривичног поступка у износу који ће бити одређен посебним решењем.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, пресудом Кж1-По1-20/12 од 17.12.2012. године, уважањем жалби окр. Борислава Плавшића и његовог браниоца, адвоката Драгана Тодоровића и окр. Зорана Петковића и његових бранилаца адвоката Радослава Маринковића, адвоката Милоша Цвијића и адвоката Шћепановић Вучића у погледу одлуке о казни и жалбе пуномоћника привредног друштва „АА“ d.o.o. из Републике Словеније, адвоката Жарка Николића у погледу одлуке о мери безбедности, преиначио је пресуду Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К-По1-11/2011 од 19.03.2012. године у ставу I и II изреке, тако што је, под тачком 1. изреке своје пресуде, окривљене Борислава Плавшића и Зорана Петковића за кривично дело за које су оглашени кривим првостепеном пресудом осудио на казне затвора, и то окр. Борислава Плавшића у трајању од 10 година, а окр. Зорана Петковића у трајању од 8 година, уз урачунавање окривљенима временаведеног у притвору као у првостепеној пресуди, жалбе окривљених и њихових бранилаца у осталом делу одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио, док је под тачком 2. изреке своје пресуде, одбио предлог тужиоца за организовани криминал за изрицање мере безбедности одузимања предмета и то камиона марке „...“ рег.ознаке ..., тип ..., број шасије ..., са саобраћајном дозволом серијски број ... издатом од стране Републике Словеније и прикључно возило рег. ознака ..., тип ..., број шасије, са саобраћајном дозволом серијски број ... издатом од стране Републике Словеније.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз.бр. 510/13 од 14.06.2013. године против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1-20/12 од 17.12.2012. године, због повреде члана 87. Кривичног законика („Службени гласник РС“ 72/2009) у вези са чланом 485. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и утврди да је наведеном другостепеном пресудом, у тачки 2. повређен закон.

Врховни касациони суд је након достављања захтева за заштиту законитости браниоцу окр. Зорана Петковића, адвокату Радославу Маринковићу, одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку-у даљем тексту ЗКП („Службени гласник РС“ 72/11, 101/11, 32/13, 45/13), у одсуству обавештених Републичког јавног тужиоца и браниоца окр. Зорана Петковића, адвоката Радослава Маринковића, у којој је размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаном другостепеном пресудом, у делу којим је

преиначена првостепена пресуда у погледу одлуке о мери безбедности одузимања предмета и одбијен предлог тужиоца за одузимање камиона и прикључног возила којима је вршен превоз опојне дроге у конкретном случају (тачка 2. изреке), учињена повреда закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези са чланом 87. став 1. КЗ.

Одредбама члана 87. став 1. КЗ („Службени гласник РС“ 85/05, 72/09), прописано је да се мера безбедности одузимања предмета може одредити у погледу предмета који је био намењен или употребљен за извршење кривичног дела или је настао извршењем кривичног дела, када постоји опасност да ће се одређени предмет поново употребити за извршење кривичног дела или када је ради заштите опште безбедности или из моралних разлога одузимање предмета неопходно. Ставом 2. истог члана предвиђено је да примена ове мере безбедности не утиче на право трећих лица на накнаду штете због одузимања предмета, према извршиоцу кривичног дела.

У конкретном случају првостепени суд је, применом цитираног законског прописа, од окр. Зорана Петковића одузео, између осталог, изнајмљени камион и прикључно возило (ближе описане у изреци првостепене пресуде у погледу марке и регистарских ознака возила и пратеће документације), као предмет употребљен за извршење кривичног дела, са образложењем да одузимање тих возила, којима је по утврђењу првостепеног суда извршен превоз опојне дроге хероин у количини од 119.639,33 гр, налажу разлози морала.

Поводом жалбених приговора пуномоћника привредног друштва „АА“ из Републике Словеније, које је власник и закуподавац одузетог камиона и прикључног возила, другостепени суд је заузео становиште да је мера безбедности одузимања ових возила првостепеном пресудом неосновано изречена. Наведено становиште другостепени суд образлаже утврђеним чињеницама да окр. Зоран Петковић није власник возила, да привредно друштво које је власник и закуподавац возила, као ни његов заступник који је закључио уговор о закупу возила са окр. Зораном Петковићем, нису знали ни могли знати нити били дужни да знају да ће возила бити употребљена за извршење кривичног дела, као и да на предметним возилима ништа није направљено или преправљено да омогући скривање опојне дроге и да је опојна дрога била у шупљинама палета које су утоварене.

Међутим, основано Републички јавни тужилац, и по оцени Врховног касационог суда, у захтеву за заштиту законитости истиче да чињенице које другостепени суд узима као разлог и основ за закључак да нема места изрицању мере безбедности одузимања предметних возила, не представљају услов у смислу члана 87. став 1. КЗ за изрицање ове кривичне санкције, па да је предњим закључивањем и одбијањем предлога тужиоца за одузимање предмета о којима је реч, другостепени суд погрешно применио наведену законску одредбу.

Наиме, за одлуку о одузимању предмета употребљеног за извршење кривичног дела, у смислу члана 87. став 1. КЗ, није од значаја да ли је тај предмет у својини извршиоца дела, јер се такав предмет одузима и од трећег лица које је власник или држалац истог и независно од тога да ли је то лице знало или могло знати да ће предмет бити употребљен за извршење кривичног дела, а уз одржање

права тог лица на накнаду штете од извршиоца кривичног дела (члан 87. став 2. КЗ). Такође, када се одузимање предмета у смислу цитиране законске одредбе врши из моралних разлога (због којих је предметна возила одузео првостепени суд), без значаја су чињенице које се тичу непостојања преправки на возилима и начина паковања и преношења опојне дроге у конкретном случају, релевантне за оцену о постојању или непостојању опасности да ће предмети бити поново употребљени за извршење кривичног дела, а којима се другостепени суд непотребно бави и оцењује их, с обзиром да предметна возила првостепеном пресудом нису одузета по том основу.

Налазећи, из изнетих разлога, да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1-20/12 од 17.12.2012. године, учињена повреда закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези са чланом 87. став 1. КЗ у корист окр. Зорана Петковића, истакнута у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је усвојио захтев као основан и на основу члана 492. став 1. тачка 3. у вези са чланом 493. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде тако што је утврдио наведену повреду закона не дирајући у правноснажну пресуду.

Записничар-саветник
Наташа Бањац, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.